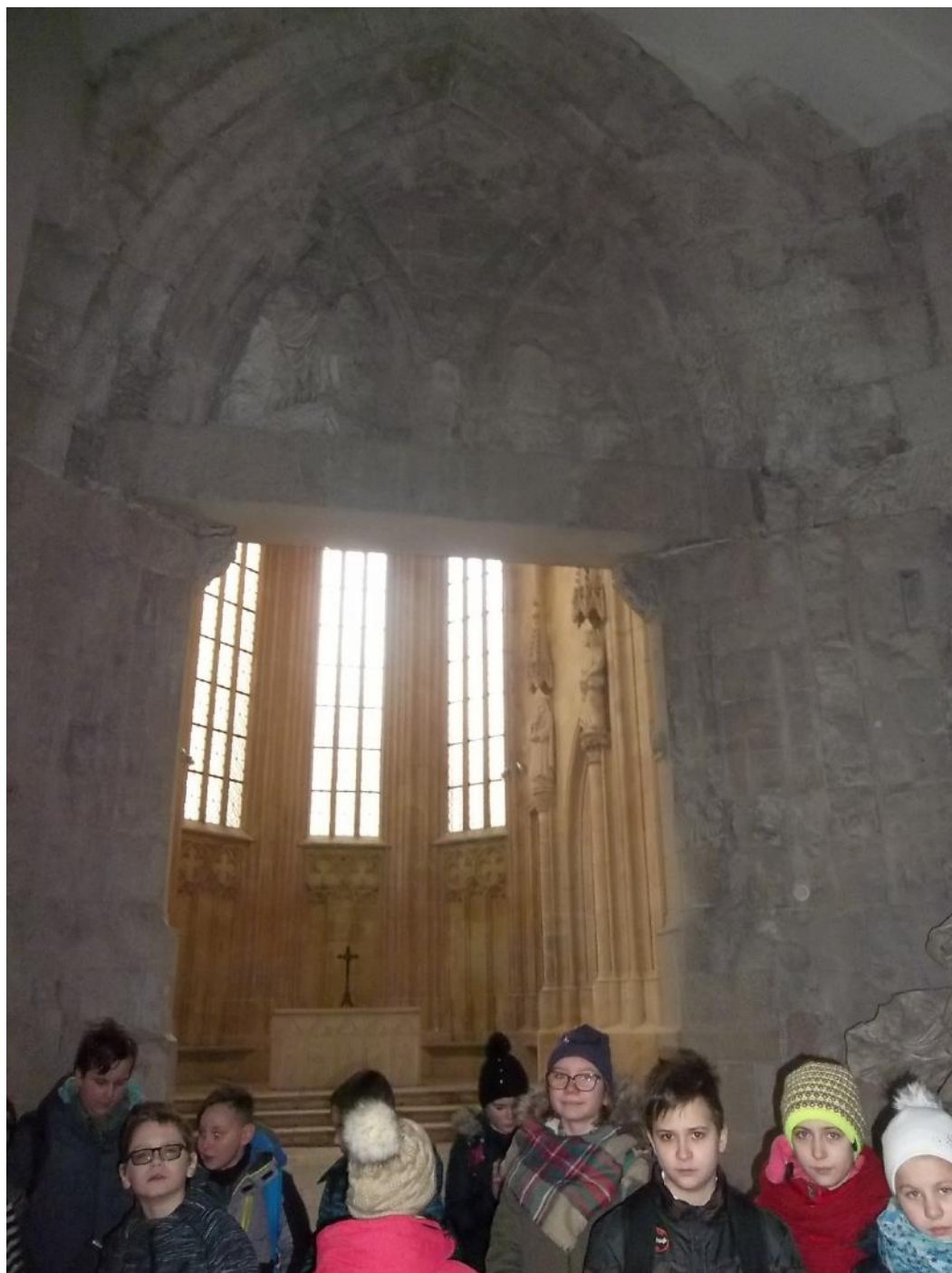

Dejepis extra 1/2017

Časopis nielen pre tých, ktorí majú radi históriu ...

Vážení čitatelia, tak ako je už tradičné, do vašich elektronických zariadení sa po každej dejepisnej exkurzii dostáva ďalšie číslo Dejepisu extra. Dnes prezentovaná exkurzia bola pre žiakov piateho ročníka a konala sa 24. 1. 2017, keď sme sa vydali spoznávať bratislavské Staré Mesto. Začali sme pred Prezidentským palácom, ...

... kde sme sa dozvedeli základné informácie o mnohorakom využití tejto veľkej budovy v minulosti. Slúžila táto stavba v minulosti aj ako nemocnica?

Od Prezidentského paláca sme sa presunuli cez podchod a okolo zvláštnej poštovej schránky k miestu, kde upaľovali ešte aj v novoveku ľudí za bosoráctvo.

Čo myslíte, kde sa toto miesto nachádza a je tam stále aj pamätná tabuľa?

Tu sme si uvedomili, aké máme šťastie, že žijeme v dobe, v ktorej už nikoho nemôžu upáliť iba pre to, že inak vyzerá, či má iné názory. Potom sme išli cez Michalskú bránu, za ktorou je replika dela. Tu sme sa odfotovali. Najskôr chlapci, ...

... potom dievčatá. Kým chlapci dokázali stáť aspoň tri-štyri sekundy v akom-takom pokoji, dievčatám sa to nepodarilo a ani jedna z troch fotografií, žiaľ, nebola použiteľná... Následne sme cez malú a krivolakú uličku prišli ku kostolu františkánov. Tu už na nás po predchádzajúcej dohode s predstaviteľmi františkánskeho rádu čakala pani kostolníčka, ktorá nás pustila do interiéru kostola. Pán učiteľ nám v stručnosti porozprával o jeho histórii a potom sme mohli v jeho hlavnej lodi fotografovať. Najväčší záujem vzbudil svätý Reparatus...

Po prehliadke lode sme sa dostali do bočnej kaplnky, videli sme originálne sochy, ktoré predtým zdobili priečelie kostola, ale aby nepodľahli „zubu času“, boli premiestnené. Cítili sme sa ako v galérii ...

Samozrejme, že aj toto bolo treba fotografovať a fotografovať a fotografovať...

Ako vyzerá interiér skoro celej bočnej kaplnky, ste si už pozreli na titulnej strane. Trochu nás mrzelo, že sme sa nepozreli do podzemia, ale pán učiteľ povedal, že život nekončí a raz sa nám to určite podarí

Tým sa skončila naša bezplatná návšteva vo františkánskom kostole, za ktorú sme, samozrejme, podľa kovali a následne sme sa vydali na ďalšie putovanie po starej Bratislave. Zastavili sme sa na Hlavnom námestí, kde na nás zhora pozerali trochu strašidelné postavy ...

Pred Starou radnicou nám pán učiteľ porozprával o viacerých kľúčových udalostiach zo života nášho mesta. Medzi inými spomenul aj veľkú povodeň z roku 1850, keď Dunaj zaplavil aj Hlavné námestie. Ozaj, všimli ste si, že na pamiatku tejto povodne je na Starej radnici naznačená čiara, ktorá ukazuje pokiaľ až siahala voda? Žiaľ, pri renovácii radnice sa nejako pozabudlo opraviť aj tento pamätník jednej z najväčších povodní. Škoda, že dnes vyzerá takto:

Mnohí Bratislavčania ani nevedia, čo je to za „čmuhu“ na inak pekne obnovenej radnici.

Z Hlavného námestia sme doputovali až k palácu na dunajskom nábreží, ktorý dnes slúži ako hlavná expozičná budova, pretože samotná Slovenská národná galéria sa opravuje. Pri vstupe sa bolo treba upraviť...

... nebolo to však naozaj, fotografia bola nainscenovaná, hoci pohľad do pekného zrkadla si nenechá ujst' žiadne dievča.

Ďalej nasledovala prehliadka expozícií, v ktorých sme videli prevažne gotické a barokové umelecké diela. Privítali nás zvlášťne hlavy ...

... následne sme šli okolo množstva starých sôch, obrazov. O niektorých nám pán učiteľ aj čo-to porozprával. Bolo ich však veľmi, veľmi veľa ...

Nakoniec sme sa ešte pokochali pohľadom do moderne upraveného a zastrešeného dvora paláca ...

... a po návšteve obchodného reťazca s rýchlym občerstvením sme našu exkurziu ukončili.